

ZUCHY

Temat tygodnia: MAMA JEST NAJWAŻNIEJSZA

Ćwiczenia poranne wykonywane każdego dnia tygodnia (można podzielić zabawy):

Zestaw „Na majowej łące”

***Witamy kwiaty** – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dziecko słuchając odgłosów przyrody z płyty, swobodnie porusza się na paluszkach po pokoju. Gdy odgłosy ucichną, zatrzymuje się i przyjmuje pozy, naśladując kwiaty - [ZOBACZ](#)

***Witamy biedronki** – zabawy z elementami podskoku obunóż - dziecko rzuca kostką do gry i wykonuje tyle podskoków ile wskaże kostka – maluje kropki na skrzydełku biedronki.

***Witamy motyle** – zabawa z elementami siadu klęcznego i wymachu ramion – słuchając odgłosów przyrody z płyty, dziecko porusza się po dywanie, naśladując rękami latanie motylka -[ZOBACZ](#)
Gdy odgłosy ucichną, zatrzymuje się, wykonuje siad klęczny, opuszcza dłonie na uda – motylek przysiadła na kwiatku, składa skrzydełka i odpoczywa.

***Witamy ślimaki** – zabawa z elementem marszu. Rodzic stojąc na wprost dziecka, czyta wiersz i pokazuje mu ruchy zgodne ze słowami:

W trawie – pokazujemy rękoma trawę (przebieramy palcami dłoni przed sobą)

w czasie deszczu – opuszczamy ręce z wysokości głowy w dół (przebieramy palcami pokazując kropelki deszczu)

chrapie ślimak – przykładamy ręce do twarzy i składamy je jak do snu zły – wykonujemy klasyczny grymas twarzy (można przyłożyć dłonie zaciśnięte w pięści do policzków)

pokaż rogi – przykładamy ręce do głowy i pokazujemy rogi (kilka razy zginamy i prostujemy palce wskazujące)

dam ci sera na pierogi – klaszcząc, energicznie pocieramy dłoń o dłoń (lub wyciągamy palce wskazujące przed siebie i wykonujemy ruch jak przy graniu na bębenku)

nie pokażę – wykonujemy głową gest zaprzeczenia (kręcimy głową na boki) rogów – pokazujemy rogi bo nakapie mi – pokazujemy kropelki deszczu (patrz wyżej)

na lewy róg – pokazujemy lewy róg

i prawy – pokazujemy prawy róg

nie, nie wyjdę – wykonujemy głową gest zaprzeczenia (kręcimy głową na boki)

z mojej trawy – pokazujemy rękoma trawę

***Witamy zapachy** – ćwiczenia oddechowe.

Dziecko w leżeniu na brzuchu podpira dłońmi głowę. Wykonuje głęboki wdech nosem i wydech ustami – wącha kwiaty na łące.

***Witamy ptaki** – zabawa relaksacyjna.

Dziecko przechodzi do leżenia na plecach, swobodnie układa ciało, zamyka oczy, słucha odgłosów ptaków - [ZOBACZ](#)

Poniedziałek (18.05.20) „Moja mama ratownicza ”

Proponowane działania:

***Jak mama uratowała księżyc** – słuchanie opowiadania, zabawy językowe i logiczne, „Karty pracy”. Dorosły zaprasza dziecko do wysłuchania opowiadania z książki „Nasza mama czarodziejka” Joanny Papuzińskiej. Mówi, że książka opisuje niezwykłą mamę i będzie towarzyszyła dziecku przez cały tydzień. Dziecko słucha pierwszego opowiadania: [ZOBACZ](#)

Po wysłuchaniu opowiada dorosłemu, co się wydarzyło, jak mama uratowała księżyc, jak mu pomogła.

***Dorosły inicjuje zabawę „Co by było, gdyby...?”**. Zaprasza dziecko do odpowiedzi

na pytanie: *Co by było, gdyby mama nie pomogła księżycowi?*. Zachęca dziecko do podawania wielu pomysłów, również żartobliwych. Pyta, *czy dzieci też mogą być ratownikami dla mam, czy mogą im pomagać?*.

*Dorosły zaprasza dziecko do zabawy „**Kwiaty dla mamy**” - zadaniem dziecka jest ułożyć na dywanie według własnego pomysłu bukiet lub kwiat z klocków.

*W „**Kartach pracy**” [część 4 str. 34, 35 – ZOBACZ](#) dziecko ogląda historyjkę obrazkową i opowiada, co przedstawiają obrazki. Zastanawia się, jaka była kolejność przedstawionych zdarzeń i numeruje obrazki. Potem opowiada, co się wydarzyło. Następnie uważnie ogląda kwiaty będące wzorem do kolorowania i zgodnie z nim koloruje kwiaty w bukietach. Dopasowuje bukiety do mam przedstawionych na ilustracjach zgodnie z treścią zdań opisujących, jaki bukiet dostała każda z mam

O czym opowiadały kwiaty na majowej łące? – improwizacje ruchowe do muzyki.

Dorosły zaprasza do zabawy przy muzyce „Sonaty księżycowej” Ludwiga van Beethovena - [ZOBACZ](#). Dziecko będzie kwiatem, a płatkami będą trzymane w rękach np. wstążeczki z kolorowej bibuły. Zabawa polega na tworzeniu opowieści o kwiatkach. Dziecko wymyśla historię i ilustruje ją ruchem z towarzyszeniem muzyki. Zabawę rozpoczyna dorosły, gdy usłyszy pierwsze dźwięki muzyki – rozpoczyna snucie nastrojowej opowieści i jednocześnie ilustruje ją ruchem lub gestem. Dziecko naśladuje ruchy osoby opowiadającej. Przykład opowieści i ilustracji ruchowej do muzyki:

Wieczorem wszystkie kwiaty na łące zasnęły (przysiad, głowa schowana w kolanach, ręce na głowie), rankiem powoli podnosiły swoje kielichy, aby przywitać nowy dzień (powolutku rozchyła ręce, podnosi głowę), wiaterek kołysał ich delikatnymi łodyżkami (dziecko kołysze się na prawo i lewo z rękami rozchylonymi na boki, lekko potrząsa wstążkami), wiatr był coraz mocniejszy (dziecko pochylając się w różnych kierunkach, macha wstążkami w górę), kwiaty lubią taki taniec z wiatrem (obraca się wokół własnej osi z rozpostartymi rękami).

Dorosły zachęca dziecko do uruchomienia wyobraźni. Opowieść może mieć charakter realistyczny, bajkowy, fantastyczny, ważne, aby pozwoliła dziecku na jak największą kreatywność. Dorosły może zainicjować opowieść proponując jej tytuł, np. „Co przydarzyło się małej stokrotce na łące?”. W kolejnych powtórzeniach można zaproponować inny tytuł, np. „O czym szumiały drzewa w lesie?”.

*Gimnastyka [ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: GIMNASTYKA KOREKCYJNA](#)

Dodatkowe propozycje:

***Wierszyk – masażyk: „Drzewa”**

Drzewom we włosy dmucha wiatr, (dmuchamy we włosy dziecka)
A deszczyk kropi: kap, kap, kap! (delikatnie pukamy palcami w plecy dziecka)
Leci listek, leci przez świat, (wodzimy opuszkami palców po plecach dziecka)
gdzieś tam, na ziemię cicho spadł. (lekko naciskamy jedno miejsce)
Leci drugi, leci trzeci! (wędrujemy opuszkami palców dwa razy)
Biegną zbierać listki dzieci. (uderzamy piąstkami w plecy dziecka)
No, a potem wszystkie liście, (szybko stukamy wszystkimi palcami)
układają w piękne kiście. (głaszczemy po plecach dziecka).

Wtorek (19.05.20) „Moja mama czarodziejka”

Proponowane działania:

***Jak nasza mama odczarowała wielkoluda** – zapoznanie z drukowaną literą „ń”, „Karty pracy”. Dziecko słucha opowiadania czytanego przez dorosłego [NASZA MAMA CZARODZIEJKA](#) -
- ***Jak nasza mama odczarowała wielkoluda***
lub słuchowiska: [ZOBACZ](#)

Po wysłuchaniu opowiadania dziecko opowiada, co się wydarzyło, kim był wielkolud, dlaczego stał się wielkoludem, jak mama go odczarowała, co to znaczy być zarozumiałym, jaki mama miała sposób, aby jej dzieci nie stały się zarozumiałe. Dajemy dziecku słomkę i kubeczek z miksturą do puszczenia baniek. Dorosły zaprasza do zabawy w puszczenie baniek. Podczas zabawy każdy zastanawia się, czy nie powinien wydmuchać z siebie odrobiny zarozumiałości. Zabawa może mieć charakter konkursu na największą bańkę, lub np. zawodów, komu z nas uda się zrobić najwięcej baniek. Po zabawie z bańkami dziecko próbuje ocenić, czy to dobry pomysł, aby co jakiś czas dla dobrego wychowania puszczać bańki. Wypowiada się na temat dobrych pomysłów swoich mam na zabawę z dziećmi.

*Dorosły pokazuje dziecku obrazek porcelanowego słonia i bańki mydlanej.

Za pomocą białych cegiełek (z kartki wycięte małe prostokąty) dziecko układa schematy głoskowe

„s – ł – o – ń”

„b – a – ń – k – a”

Określa głoskę w nagłosie (pierwsza) i oznacza w schemacie wyrazowym kolorem niebieskim głoski „ń”.

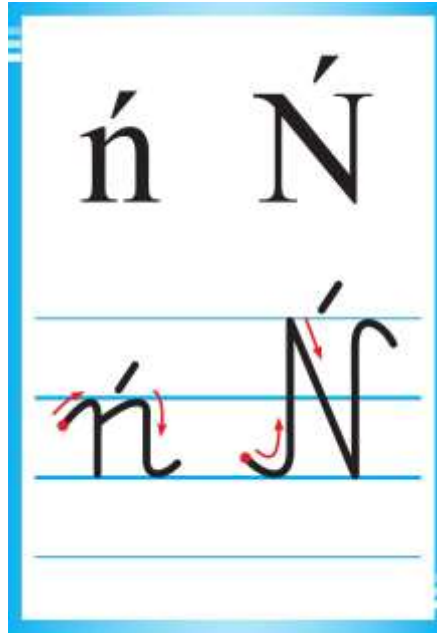

„s – ł – o – ń”

„b – a – ń – k – a”

Rodzic wskazuje, iż głoska „ń” jest spółgłoską. Następnie prezentuje wielką i małą literę „ń” – drukowaną i pisaną, omawia z dzieckiem ich wygląd. Pyta, jaką inną literę przypomina, czym się od niej/nich różni.

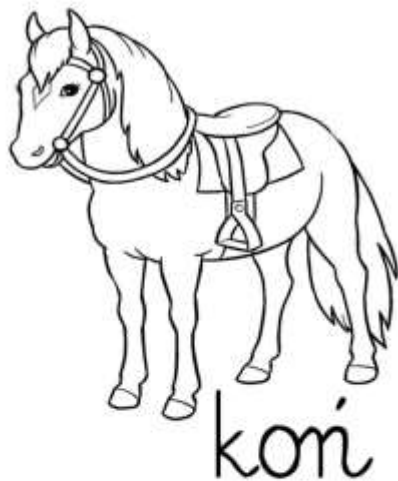
Informuje, że w języku polskim żaden wyraz nie rozpoczyna się tą literą.
Dokłada do obrazków wyrazy „słoń” i „bańka”:

słoń

bańka

Zaprasza do poszukania litery „ń” na własnym ciele: *Czy w nazwie którejś z naszych części ciała znajduje się głoska „ń”?* Dziecko może wymienić **dłoń**. Dorosły opowiada również o takiej części twarzy, która nazywa się **skroń**. Dziecko dotyka własnej skroni, delikatnie ją masując.

- * W „**Kartach pracy**” str. 86 **część 4 – ZOBACZ** połącz zdjęcia z właściwymi podpisami, przeczytaj, otocz pętlą literkę „ń”, a następnie wymyśl historyjkę o koniu, pokoloruj rysunek i dorysuj elementy, które pojawiły się w twojej historyjce.
- * Dorosły prezentuje sposób pisania litery „ń”. Dziecko pisze literę palcem na otwartej dłoni, najpierw na wewnętrznej stronie, potem na wierzchniej. Następnie próbuje pisać literę w liniaturze na karcie pracy (PO ŚLADZIE).

ń

ń

ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń

ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń ń

ń ń ń ń

koń koń koń koń koń koń

słońce słońce słońce słońce

dłoń dłoń dłoń dłoń dłoń

okoń okoń okoń okoń okoń

www. Mama - Bloguje.com

*Szachy dla chętnych– **ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI [SZACHY](#)**

Dodatkowe propozycje:

***Pomocna dłoń** – na kartce z bloku rysunkowego dziecko obrysowuje swoją dłoń i wycina ją, następnie rysuje na niej, jak może pomóc mamie w domu.

* **[Mandala z literą „ń”](#)** do dowolnego ozdabiania.

Środa (20.05.20): „Moja mama jubilatka ”

Proponowane działania:

***Poduszcзка mała do uszka szeptała** – zabawy językowe, ćwiczenie orientacji przestrzennej. Dorosły zaprasza dziecko do słuchania poduszki. Opowiada, że poduszka, którą trzyma w ręce, umie szeptać tylko słowa z głoską „sz”. Trzeba przyłożyć do niej ucho, aby usłyszeć takie słowo. Zabawę rozpoczyna oczywiście dorosły. Kładzie ucho na poduszce i wymyśla pierwszy wyraz z „sz”, np. „koszyk”. Podaje poduszkę dziecku, które go naśladuje i wymyśla kolejne słowo, jakie „wyszeptała” poduszka. Jeżeli dziecko ma problem z podaniem takiego wyrazu, rodzic pomaga mu za pomocą pytań naprowadzających, np.: *służy do ścierania stolików* – szmatka, *czeszę nią włosy* – szczotka. Bawimy się naprzemiennie, aż do wyczerpania pomysłów. Potem dorosły rozpoczyna się kolejna zabawa - trzyma poduszkę za sobą i określa swoje położenie względem niej: *stoję przed poduszką*. Podaje jasek dziecku, które wybiera położenie poduszki i określa swoje położenie, itd.

***Czar dla mamy** – próby czytania tekstów ze zrozumieniem, „Karty pracy”.

Dziecko słucha opowiadania z książki [NASZA MAMA CZARODZIEJKA](#) : czytanego przez rodzica „Czar dla mamy” lub słuchowiska [ZOBACZ](#)

Po wysłuchaniu opowiadania dziecko mówi, co się wydarzyło, jaką niespodziankę przygotował syn dla mamy, jak cała rodzina spędziła imieniny mamy.

***Dorosły zaprasza do zabawy w podróż poduszkowcem**, bierze dla siebie i podaje dziecku poduszczkę – jaśka. Dziecko siada na poduszce i razem wyruszają podziwiać świat z góry. Dziecko wyobraża sobie, co można zobaczyć, latając między domami, nad miastem, nad lasem itp. Sygnałem do rozpoczęcia podróży jest odgłos samolotu odtworzony z nagrania [ZOBACZ](#) .

W czasie trwania dźwięku dziecko siedzi skrzyżnie na poduszce i z rękami rozłożonymi pochyla się na boki – leci poduszkowcem. Gdy odgłos ucichnie, opowiada gdzie leci i co widzi, np. *Lecę wkoło wieżowca, widzę tatę i dziecko, jak grają w warcaby; lecę nad lasem, widzę wystraszonego zajęczka; lecę nad chmurami, wyglądają jak zasypany śniegu*. Liczba powtórzeń zależy od kreatywności i zaangażowania dziecka.

***W „Kartach pracy” str. 38, 39 część 4 – ZOBACZ** dziecko ogląda obrazek domku na drzewie, do którego została zaproszona mama do wspólnej zabawy. Rysuje po śladzie drzewo, domek i szczeble drabiny, na których znajdują się wyrazy. Koloruje na zielono te szczeble, na których znajdują się nazwy członków rodziny, zaznacza pętlą te wyrazy, które najbardziej mu się podobają. Następnie samodzielnie lub z pomocą czyta tekst o tym, co działo się w domu Kuby (str. 39). Po przeczytaniu tekstu dorosły kieruje uwagę dziecka na zdanie pod tekstem na żółtym tle. Odczytuje je, a dzieci wśród osób na ilustracjach wyszukują tę, która pasuje do odpowiedzi i łączą ją ze zdaniem. Tak samo postępują przy kolejnych pytaniach.

***Gimnastyka – ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: [GIMNASTYKA KOREKCYJNA](#)**

Dodatkowe propozycje:

*** Zabawy z balonami** – swobodne zabawy z balonami o charakterze ruchowym, plastycznym, tematycznym itp. według pomysłu i wyboru dzieci.

*** „Mamo, tato”** – słuchanie piosenki - [ZOBACZ](#)

Czwartek (21.05.20): „Razem z moją mamą”

***Język angielski - ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: [JĘZYK ANGIELSKI](#)**

***Praca plastyczna – Obrazek dla mamy nitką malowany** – zabawy twórcze.

Na stole w dowolnym pojemniku powinny znaleźć się kłębki kolorowej wełny oraz klej. Potrzebna będzie także kartka formatu A4 (może być kolorowa) lub papier ścierny oraz kolorowe paski lub inne materiały do wykonania ozdobnej ramki. Dziecko odcina dowolnie kawałki włóczki i układa z nich obrazek. Zabawę można przeprowadzić na dwa sposoby.

Wariant I. Podkładkę pod obrazek stanowi kawałek papieru ściernego, na którym nitki trzymają się i można obrazek przenosić i pokazywać.

Wariant II. Dziecko smaruje klejem ślad pod nitkę na kolorowej kartce (np. cienkim pędzelkiem) i przykleja nitkę za pomocą szpatułki lekarskiej lub patyczka od lodów, ewentualnie drugim końcem pędzelka. Po wykonaniu obrazka, dziecko ozdabia jeszcze ramkę wg. własnego pomysłu i z wykorzystaniem dostępnych materiałów (paski kolorowego papieru, bibuła, stempelki, pisaki itp.)

*W „Kartach pracy” str. 36, 37 [część 4 – ZOBACZ](#) - utrwalamy znajomość liter, czytanie sylab i prostych zdań, kolorujemy obrazek.

Propozycje dodatkowe:

***Teatrzyk cieni** – wycinanie przez dzieci dowolnych sylwet, wymyślanie i przedstawianie teatru z wykorzystaniem lampki i ekranu (jak podczas zajęć głównych), tworzenie dialogów postaci i poruszanie przygotowanymi kukiełkami.

*„Słowne zabawy i in.” online dla przedszkolaków: [ZOBACZ](#)

Piątek(22.05.2020): „Moja mama detektyw”

Proponowane działania:

***Jak nasza mama szukała złodzieja** – zapoznanie z liczbą 20, „Karty pracy”.

Dorosły zaprasza do wysłuchania kolejnej opowieści o niezwykłej mamie czarodziejce.

ZOBACZ

Po wysłuchaniu opowiadania dziecko wypowiada się, kto to jest detektyw, dlaczego mama była jak detektyw, komu była potrzebna pomoc detektwa i dlaczego.

Zabawy w detektwa:

I. Czyj to cień? Dziecko staje przed białą planszą/ekranem lub gładką ścianą. Dorosły ustawia w odpowiedniej odległości od ekranu lampę i kieruje jej światło na ekran.

Dziecko wymyśla, jak można ułożyć swoje dłonie lub całe ręce tak, aby ich cień przedstawiał wybraną postać lub rzecz.

II. Zgadnij, kogo szukam? Dorosły rozkłada na dywanie ilustracje różnych postaci (np. otwarte na odpow. stronach książki, gazety), następnie opisuje słowami postać: jak wygląda, co robi na ilustracji, kim jest itd. Zadaniem dziecka jest odgadnąć, o jaką osobę chodzi. Następuje zmiana ról, zabawę powtarzamy kilkakrotnie.

III. Gdzie są maskotki/auta/figurki? Przed zajęciami dorosły ukrywa w różnych miejscach pokoju maskotki/auta/figurki i przygotowuje instrukcję dotarcia do nich. Na początku zabawy czyta dziecku ogłoszenie Ali:

Podczas przeprowadzki zgubiłam moje maskotki/auta/figurki, było ich 20. Chyba wypadły z samochodu, pomóżcie mi je znaleźć. Mieszkam na ulicy Skowronków 10. Bardzo tęsknię za moimi zabawkami. Ala.

Dorosły przekazuje dziecku informację, że na drugi dzień po wywieszeniu ogłoszenia Ala dostała odpowiedź i czyta ją:

Widziałem twoje zabawki, napisałem Ci, którądy musisz iść, abyś mogła je odszukać i pozbiierać.

Pozdrawiam, sąsiad Tomek.

Rodzic prezentuje dziecku instrukcję i wyjaśnia znaczenie symboli – strzałka w górę oznacza poruszanie się do przodu, strzałka w dół – do tyłu, strzałka skierowana w prawo lub w lewo oznacza, że trzeba skręcić w tym kierunku. Instrukcja uzależniona jest od wielkości i urządzenia pokoju. Dziecko porusza się według instrukcji do momentu odnalezienia kilku maskotek/aut/figurek, przynosi je na dywan.

Dorosły pyta: *Ile zabawek zgubiła Ala?* Dziecko odpowiada, że dwadzieścia, następnie określa, ilu maskotek/aut/figurek jeszcze brakuje. Po znalezieniu każdej kolejnej zabawki dziecko układa ją obok poprzedniej, określa, ile znalazło i ilu jeszcze brakuje.

IV. Poszukiwanie serduszek. Dorosły przed zajęciami w różnych miejscach pokoju rozkłada 20 serduszek w dwu kolorach, po 10 każdego koloru. Zadaniem dziecka jest znaleźć serduszka w określonym czasie - dorosły wyznacza czas na poszukiwanie np. dwie minuty.

Po tym czasie dziecko przynosi znalezione serduszka siada na dywanie bez względu na to, czy znalazło wszystkie, czy tylko kilka serduszek. Dorosły kładzie na dywanie liczbę 10 i prosi, aby dziecko serduszka w pierwszym kolorze ułożyło w rzędzie obok liczby. Po ułożeniu sprawdzamy, czy jest ich 10 - jeżeli brakuje, dziecko określa, ilu brakuje. Tak samo postępujemy z serduszkami w drugim kolorze, układając je tak, aby pod każdym serduszkiem w pierwszym kolorze leżało jedno serduszko drugiego koloru. Dziecko ponownie wyrusza na poszukiwania. Jeśli w obu rzędach jest tyle samo serduszek, dziecko określa, ile jest w pierwszym rzędzie, ile w drugim, układa liczbę 10 obok drugiego rzędu. Dorosły układa działanie $10 + 10 = \dots$. Wspólnie z dzieckiem przelicza wszystkie serca ułożone na podłodze.

Dziecko podaje ostateczny wynik: *Jest ich 20*. Dorosły pokazuje, jak należy zapisać liczbę 20 i przypina ją do ułożonego działania: $10+10=20$ - razem odczytujemy ułożony zapis.

10	10	10	10
20	20	=	+

- * W „Kartach pracy” str. 41 [część 4 – ZOBACZ](#) dziecko uzupełnia brakujące elementy w zbiorach tak, aby było ich tyle, ile wskazuje cyfra, dorysowuje brakujące części obrazków
- * str. 94 - [ZOBACZ](#) dziecko liczy i koloruje koraliki (20) , rysuje po śladzie i liczy palce u rąk i stóp ($10+10$)

*Gimnastyka ODSYŁAMY WAS DO ZAKŁADKI: [GIMNASTYKA KOREKCYJNA](#)

Propozycje dodatkowe:

- * „Zgadnij, czego brakuje lub co zmieniło miejsce”, to bardzo lubiana przez Zuchy zabawa – jeżeli jeszcze się w to nie bawiliście, to zapraszamy: [ZOBACZ](#)
- * **Czyj to cień?** – ćwiczenia percepcji wzrokowej, koordynacji wzrokowo-ruchowej i zdolności kojarzenia - [ZOBACZ](#) . Zadaniem dziecka jest połączyć w pary jak najwięcej obrazków i odpowiadających im cieni.

*Piosenki do posłuchania wspólnie z mamą:

[JESTEŚ MAMO SKARBEM MYM](#)

[KAROKÉ - KOCHAM CIĘ](#)

[SŁODKA MAMA](#)
